

Ballade van de bus. (Dm)

Têtes raides als instr.

Al meer dan 15 jaren brengt de bus ons naar Frankrijk
En al die jaren is het starten een fraai ritueel
Twee rondjes rond de bus, een flinke trap tegen het achterwiel
De vonk slaat over en de bus springt krakend in 't gareel
We rijden nog geen meter uit de stalling of de klapband knalt
De bus gaat hevig schudden, borden vallen op de grond
ik fluit opvallend onopvallend mijn noodsignaal
En raak wat in de war: "we hebben knikker aan de stront."

Als in koor klinkt uit de bus een kreet!

Ref. Komt papa ooit onder de bus vandaan
Hij ligt er nu al langer dan een uur
Slaat vandaag uiteindelijk weer de motor aan
Zit papa weer vrolijk aan het stuur!

Het leed is weer geleden en de bus rijdt als een zonnetje
Maar als ik achterom kijk zie ik niets anders dan rook
De thermometer staat in 't rood en stoom komt uit de motor
De remmen weigeren en ik sloop de versnellingspook
De diesel weet van wanten en stoomt onvermoeibaar verder
De radiator kookt maar nog geen mens is overboord
Ik kan mijn onheilsdeuntje niet veel langer onderdrukken
Want wij beginnen aan de klim van de Vanbrienoord

En wederom klinkt uit de bus de kreet!

Ref.

Er stuiven vele kilometers onder onze wielen door
En aan de einder zien we de contouren van Parijs
Ik wil Montmartre gaan bezoeken en sorteer goed voor
Maar iedereen begint te schreeuwen: "Jij bent niet goed wijs!"
Ik laat me niet vermurwen en rij door tot aan de Sacre Coeur
Een wegversmalling echter wordt ons daar bijna fataal
SENSE INTERDIT dat ken ik niet en met luid: "Vive La France!"
Schrijft de gendarme voor 't negeren een proces verbaal

En wederom klinkt uit de bus de kreet!

Ref

We zakken vrolijk verder richting zuiden; de Camarque
Een overspannen trucker hijgt al uren in onze nek
De motor kookt, de olie rookt, de remmen voelen sompig
Ik zie een P-tje en parkeer ons busje in een hek
Met paperclipjes, elastieken en een heel mooi touwtje
Krijg ik door kunst- en vliegwerk 't oude beestje aan de praat
Maar over beestjes zou ik hier toch liever willen zwijgen
Gestoken door wel duizend muggen krijg ik het te kwaad

En wederom klinkt uit de bus de kreet!

We zoeken een mooi plekje voor de bus in Noord Frankrijk.
Zijn laatste ritje, een bezoeking, nee het was geen pret.
Ik trok een oliespoor van hier tot heb ik jouda.
Geen rembekrachtiging, geen licht we haalden het maar net.

En na die jaren trouwe dienst staat de bus nu op een camping.
Als tweede huisje opgehokt nabij een heel mooi bos.
Bevrijd van rook, versnellingspook en rare melodietjes.
Vindt hij zijn laatste rustplaats op een zacht groen bed van mos

EN NOOIT MEER KLINKT ER UIT DE BUS DE KREET!!

Ref.